

21 Ιουνίου 2025 – Παρακάτω δημοσιεύουμε δύο γράμματα, τα οποία είχαμε στείλει στην ANTAPΣYA στις 30 Σεπτεμβρίου 2024 και στο πρώην NAP, τώρα Κομμουνιστική Απελευθέρωση, την 1η Φεβρουαρίου 2025 για να ενταχθούμε στις οργανώσεις τους. Παρά τα καλέσματά τους για κοινή δράση, για την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και για την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, δεν έχουν απαντήσει ούτε σε ένα από τα καλέσματά μας για κοινή δράση και για συντροφικό διάλογο, και μέχρι και σήμερα δεν έχουμε λάβει απάντηση στα γράμματά μας. Περιμένουμε ακόμα μια απάντηση, που θα ανοίξει το δρόμο για την απαραίτητη πολιτική συζήτηση.

* * *

Αθήνα, 30 Σεπτεμβρίου 2024

Γράμμα Προς την ANTAPΣYA

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η ANTAPΣYA έχει καλέσει επανειλημμένα για μια πλατιά συσπείρωση των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς με στόχο ένα ισχυρό κίνημα κατά της κυβέρνησης της ΝΔ, κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO, όσο και το να μπει φραγμός στην άνοδο της ακροδεξιάς. Συμφωνούμε με αυτό το κάλεσμα και όπως έχουμε ήδη εκφράσει σε μία εκδήλωσή σας για τις ευρωεκλογές και σε συνάντηση με στέλεχος της ANTAPΣYA, θέλουμε να μπούμε στην ANTAPΣYA και να συμμετάσχουμε ενεργά σε αυτή την πάλη.

Τα τελευταία χρόνια η Διεθνής μας - η Διεθνής Κομμουνιστική Ένωση - πάλεψε για μια μακρά περίοδο έπειτα από μια βίαιη οργανωτική κατάρρευση, και κατάφερε να αναπροσανατολιστεί και να βγει δυνατή και πολιτικά αναζωογονημένη. Αυτό πραγματοποιήθηκε με επιμονή βρίσκοντας τις ρίζες του αποπροσανατολισμού μας, μερικές από τις οποίες ξεκινούσαν από την ίδρυσή μας.

Μέσα από αυτή την εμπειρία και τις απόψεις μας που θεωρούμε ότι είναι γνωστές σε τμήμα μελών της ANTAPΣYA, πιστεύουμε ότι μπαίνοντας στην ANTAPΣYA, μπορούμε, μέσα από

την καθημερινή και πρακτική εργασία, να πείσουμε τα μέλη της ANTAPΣYA για την ορθότητα και την αναγκαιότητα των ιδεών μας και να βοηθήσουμε να οικοδομήσουμε μια αντικαπιταλιστική αριστερά που θα μεγαλώσει τόσο οργανωτικά όσο και πολιτικά.

Σας επισυνάπτουμε κάποια από τα κυριότερα άρθρα της Διεθνούς μας καθώς και του ελληνικού τμήματος, για να κατανοήσετε καλύτερα τους αγώνες που δώσαμε και τα προγραμματικά τους συμπεράσματα. Περιμένουμε την απάντησή σας,

Συντροφικά,

Εκ μέρους της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας

Άννα Μηλή

Ο Μπολσεβίκος τεύχος 8, <https://iclf.org/pubs/obol/8>

Για Μία Αντι-ΕΕ Αντικαπιταλιστική Συμμαχία ΚΚΕ/ANTAPΣYA,

<https://iclf.org/pubs/obol/2024-kke-antarsia>

Spartacist 68 (Τα κείμενα για την Παρακμή της Αμερικανικής Ηγεμονίας και για την Υπεράσπιση της Διαρκούς Επανάστασης που υπάρχουν στα ελληνικά στον Μπολσεβίκο 8), <https://iclf.org/spartacist/en/68>

Spartacist 69 (Τα κείμενα για την Παλαιστίνη και την Κίνα θα βγουν σύντομα στα ελληνικά), <https://iclf.org/spartacist/en/69>

* * *

Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 2025

Προς την Πρωτοβουλία για Ένα Σύγχρονο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα και Κόμμα

Αγαπητοί Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Χαιρετίζουμε την Πρωτοβουλία στον αγώνα που έχετε ξεκινήσει στην προσπάθεια της συγκρότησης ενός νέου κομμουνιστικού κόμματος. Όπως γράφετε στις Θέσεις & Προγραμματικές Αρχές είναι απολύτως αναγκαίο ένα αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο και η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, και ότι:

«Στην πορεία αυτή έχουν σημασία οι πρώτες αποφάσεις και πρωτοβουλίες της νέας οργάνωσης να καταφέρουν να συμβάλλουν αποφασιστικά στην αναμέτρηση με την αστική πολιτική, να αλλάζουν τους συσχετισμούς στην κοινωνία και στην αριστερά, και να διαμορφώνουν ένα μπλοκ ανατρεπτικών δυνάμεων σε **ανεξαρτησία από την αστική πολιτική** αλλά και από τα ρεφορμιστικά σχέδια».

Η προοπτική στο παραπάνω απόσπασμα μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους. Ενόψει του ιδρυτικού συνεδρίου που λαμβάνει χώρα στις 14-16 Φεβρουαρίου, σας στέλνουμε την επιστολή αυτή, επειδή θέλουμε να συμμετέχουμε ενεργά σε αυτή τη νέα οργάνωση, στην προσπάθεια να ενώσουμε τις ανατρεπτικές δυνάμεις και να οικοδομήσουμε έναν πόλο στην αριστερά στον αγώνα ενάντια στους ιμπεριαλιστές και την αστική τάξη, για να προωθήσουμε την πάλη των εργαζόμενων μαζών.

Με αυτό τον σκοπό, και επειδή έχουμε προσπαθήσει επανειλημμένα να ενταχθούμε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και δεν λάβαμε απάντηση, σας προτείνουμε να ενταχθούμε στο νέο αυτό κόμμα. Δεδομένου ότι με βάση το καταστατικό σας δεν επιτρέπεται η συμμετοχή άλλων πολιτικών ομάδων, εμείς είμαστε διατεθειμένοι να σταματήσουμε τη λειτουργία της οργάνωσής μας όπως και της εφημερίδας μας για να μπορούμε να ενταχθούμε. Αλλά με τους **εξής όρους**: α) ότι δεν θα εγκαταλείψουμε τις ιδέες μας, β) ότι θα αγωνιστούμε για τις ιδέες μας στη βάση της δημοκρατίας του κόμματος, γ) ότι θα παλέψουμε στη βάση του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, δηλαδή κάτω από την πειθαρχία του κόμματος, δ) ότι είμαστε έτοιμοι να μάθουμε από εσάς μέσα από την κοινή δουλειά στα πλαίσια της καθημερινής πάλης των εργαζόμενων μαζών.

Για εμάς η οικοδόμηση ενός κόμματος της πρωτοπορίας, είναι το άλφα και το ωμέγα για την ανάπτυξη της πάλης των μαζών, όπως και η κύρια προϋπόθεση για τη νίκη. Στην πορεία προς αυτό το καθήκον η Διεθνής μας - η Διεθνής Κομμουνιστική Ένωση - πάλεψε για μια μεγάλη περίοδο έπειτα από μια οργανωτική κατάρρευση, και κατάφερε να αναπροσανατολιστεί και να βγει δυνατή και πολιτικά αναζωογονημένη. Αυτό πραγματοποιήθηκε με επιμονή βρίσκοντας τις ρίζες του αποπροσανατολισμού μας, μερικές από τις οποίες ξεκινούσαν από την ίδρυσή μας. Μέσα από αυτή την εμπειρία και τις απόψεις μας, πιστεύουμε ότι μπαίνοντας στο νέο αυτό κόμμα, μπορούμε, μέσα από την καθημερινή και πρακτική εργασία και τον συντροφικό διάλογο, να πείσουμε τα μέλη της οργάνωσης για την ορθότητα και την αναγκαιότητα των ιδεών μας και να βοηθήσουμε να οικοδομήσουμε το νέο κόμμα ώστε να μεγαλώσει τόσο οργανωτικά όσο και πολιτικά.

Η Προοπτική μας στη Χώρα

Σε μία καταπιεζόμενη χώρα όπως η Ελλάδα, είναι σαφές ότι ο μόνος δρόμος για την οικοδόμηση ενός ισχυρού κόμματος βρίσκεται σε ένα πρόγραμμα που θα έχει στο επίκεντρο της στρατηγικής του την πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι κάθε αγώνας των καταπιεζόμενων μαζών για την υπεράσπιση ή και την καλυτέρευση των άμεσων συνθηκών τους θα πρέπει να συνδέεται με τον αγώνα κατά της ιμπεριαλιστικής υποταγής. Μόνο έτσι μπορούμε να αναπτύξουμε τόσο τον αγώνα για να ηττηθεί η κυβέρνηση όσο και κατά των ιμπεριαλιστών που είναι πίσω από όλα τα δεινά που ζούμε.

Σε όλους τους αγώνες των εργαζομένων, από την οικονομική κρίση, το 2015, το έγκλημα των Τεμπών, τους φοιτητικούς αγώνες, κ.α., έχει γίνει ξεκάθαρο ότι είναι η αντίσταση σε αυτή την εθνική ταπείνωση και την εξαθλίωση που προσδίδει ακόμα και στα πιο βασικά αιτήματα των μαζών έναν εκρηκτικό χαρακτήρα. Για να μπορεί όμως αυτή η πάλη να είναι επιτυχημένη ώστε να αλλάξει ο συσχετισμός των ταξικών δυνάμεων υπέρ των προλεταριακών μαζών, θα πρέπει να βασίζεται στη Λενινιστική αρχή της **ταξικής ανεξαρτησίας** και σε ανελέητη πάλη με τον φιλελευθερισμό και τον αριστερό λαϊκισμό.

Αυτά είναι τα βασικά διδάγματα των αγώνων από την περίοδο που οδήγησαν τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Όπως γράφετε στις Θέσεις, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απέτυχε το 2015 να δώσει μια απάντηση στον αριστερό κυβερνητισμό. Αυτό είναι πολύ σωστό. Κατά τη γνώμη μας η αιτία πίσω από αυτή την αδυναμία ήταν ότι οι κριτικές των οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΝΑΡ προς τον ΣΥΡΙΖΑ είχαν ως στόχο να πιέσουν την κυβέρνηση να πάει πιο αριστερά και να στηριχτεί στις μάζες ώστε να μην υποκύψει στις πιέσεις των ιμπεριαλιστών. Το ερώτημα είναι δεν δούλεψε η πίεση προς τα αριστερά, ή δεν κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ να στηριχθεί στις μάζες; Η αλήθεια είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να στηριχτεί στις μάζες, λόγω της αδυναμίας της αστικής τάξης σε σχέση με τους ιμπεριαλιστές, έχοντας ως στόχο μια καλύτερη συμφωνία για να βελτιώσει τη θέση της αστικής τάξης απέναντί τους. Έτσι, ανέβηκε στις πλάτες των μαζών προκειμένου να σώσει την αστική τάξη, εξαθλιώνοντας τον λαό. Ως συνέπεια αυτής της πολιτικής της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, τα λάβαρα του εργατικού κινήματος και της αστικής τάξης μπερδεύτηκαν ή και συγχωνεύτηκαν και η ταξική ανεξαρτησία υπονομεύτηκε. Το καθήκον το 2015 ήταν να σπάσουμε τις μάζες από τις ψευδαισθήσεις που είχαν στον ΣΥΡΙΖΑ, ως προϋπόθεση για τη σφυρηλάτηση ενός ισχυρού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος κατά των ΕΕ/ΗΠΑ.

Αυτό που είναι απαραίτητο για την επιτυχία αυτού του νέου κόμματος, είναι να αποκηρυχτούν τα λάθη αυτής της πολιτικής στην πράξη, να βρεθούν οι ρίζες αυτών των λαθών και να αναπτυχθεί ένα πρόγραμμα που θα έχει ως αρχή την ταξική ανεξαρτησία. Έτσι θα μπορεί να ανοιχτεί ο δρόμος για μια νέα πορεία και θα βάλει γερά θεμέλια για ένα κόμμα που θα μπορεί να ενώσει τις αντικαπιταλιστικές δυνάμεις και να επηρεάσει την πορεία των γεγονότων. Επιπλέον, μεταφέροντας αυτά τα διδάγματα στο εργατικό κίνημα και στις εργαζόμενες μάζες - κύριο καθήκον ενός κόμματος - είναι δυνατόν να κερδηθεί το μαχητικό προλεταριάτο του ΚΚΕ ενάντια στη σεχταριστική πολιτική της ηγεσίας του που απαρνιέται την πάλη για την εθνική απελευθέρωση της χώρας ως τον συνδετικό κρίκο και την κινητήρια δύναμη για τη σοσιαλιστική επανάσταση.

Το πρόγραμμα του ΚΚΕ έχει τις ρίζες του στην ιστορία του, στη συνθηκολόγησή του με την αστική τάξη τη δεκαετία του 1940 όσο και στα χρόνια του πρώιμου ΠΑΣΟΚ σχετικά με την αντιιμπεριαλιστική πάλη, όπου άντλησε λάθος συμπεράσματα. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι θέτοντας στο επίκεντρο την πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης σημαίνει **οπωσδήποτε** συνθηκολόγηση με την αστική τάξη, απορρίπτοντας αυτή την πάλη στο σύνολό της. Γι' αυτό και σε όλους τους αγώνες, κύρια το 2015 με το δημοψήφισμα, αλλά και στα Τέμπη και τους φοιτητικούς αγώνες αρνήθηκε να παλέψει στην πράξη για έξοδο από την ΕΕ/ευρώ, για τη διαγραφή του χρέους και την αποκήρυξη των μνημονίων.

Αυτός είναι ο λόγος που όπως γράφουν οι Θέσεις της Πρωτοβουλίας, το ΚΚΕ έχει ένα πρόγραμμα στόχων «ανακούφισης» των λαϊκών στρωμάτων «ξεκομμένο από τους συνολικούς πολιτικούς στόχους αντιπαράθεσης και ρήξης με την ευρύτερη αστική στρατηγική, οι οποίοι παραπέμπονται στη 'λαϊκή εξουσία'», δηλαδή στο μέλλον. Επειδή, αντιπαραθέτοντας τον αγώνα ενάντια στην ιμπεριαλιστική υποδούλωση με τον αγώνα για την ανατροπή της αστικής τάξης διαχωρίζει τους αγώνες των εργαζομένων για τα άμεσα αιτήματά τους τώρα με την πάλη κατά των ιμπεριαλιστών που βρίσκονται πίσω από όλες τις επιθέσεις, οδηγώντας το κίνημα σε ήττες.

Έτσι το 2015, από τη μία το ΚΚΕ απορρίπτοντας την πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης, αρνούμενο ακόμα και ότι η Ελλάδα είναι καταπιεσμένη, και από την άλλη η αριστερά με την πολιτική πίεσης προς τον αριστερό λαϊκισμό να πάει πιο αριστερά, επέτρεψαν στον ΣΥΡΙΖΑ να τεθεί και να παραμείνει επικεφαλής του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, θέτοντας τις εργαζόμενες μάζες κάτω από την ηγεσία του. Οι δύο αυτοί πόλοι στο

εργατικό κίνημα εμπόδισαν να αναπτυχθεί μία επαναστατική κατάσταση το 2015. Αλλά γιατί αυτά τα διδάγματα έχουν σημασία στο σήμερα;

Το εργατικό κίνημα είναι αποδυναμωμένο και οι εργατικές μάζες απογοητευμένες λόγω των ηττών που έχουν υποστεί. Η διεθνής κατάσταση, με κύριο χαρακτηριστικό την κατάρρευση του φιλελευθερισμού ως η κυρίαρχη ιδεολογία, και με την άνοδο του Τραμπ στην εξουσία ως σύμπτωμα της συνεχιζόμενης παρακμής της αμερικανικής ηγεμονίας, θα φέρουν μεγάλες αναταραχές στον κόσμο. Δεδομένης της κατάστασης στη Μέση Ανατολή, τον πόλεμο στην Ουκρανία, τις εκλογές στη Γερμανία και την παγκόσμια οικονομία να οδεύει προς ύφεση, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα σφίξουν ακόμα περισσότερο τη μέγγενη. Αυτό θα θέσει ξανά με ακόμα μεγαλύτερη οξύτητα την πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης. Το εργατικό κίνημα πρέπει να προετοιμαστεί τώρα για να βρεθεί σε μια καλύτερη θέση για να παλέψει. Η πάλη για δικαιοσύνη για τα θύματα των Τεμπών μπορεί και πρέπει να παίζει καθοριστικό ρόλο σε αυτό τον αγώνα. Ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι η σφυρηλάτηση ενός κόμματος που θα μπει επικεφαλής των μαζών στην πάλη κατά των ιμπεριαλιστών. Ο δρόμος για τη νίκη βρίσκεται στην κομμουνιστική ηγεμονία αυτού του αγώνα, ανεξάρτητα και ενάντια σε όλες τις πτέρυγες της αστικής τάξης, δηλαδή το Τροτσκιστικό πρόγραμμα της Διαρκούς Επανάστασης.

Κλείνοντας, σας επισυνάπτουμε κάποια θεμελιώδη κείμενα από τη Διεθνή μας και από το ελληνικό τμήμα, ώστε να έχετε μια πιο πλήρη εικόνα του προγράμματός μας και της στροφής που κάναμε μέσα από την εσωτερική μας πάλη. <https://iclf.org/pubs/obol/8>, <https://iclf.org/pubs/obol/9>, <https://iclf.org/spartacist/el/1>, <https://iclf.org/spartacist/en/68>

Περιμένουμε την απάντησή σας,

Συντροφικά,

Άννα Μηλή

Εκ μέρους της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας